

114 ἐπ. Οὗτοι διείποντο ὑπὸ τῆς *lex patriae*, ἀπολαύοντες καὶ τῶν ἐκ τῶν διομολογήσεων προνομίων, αἵτινες εἶχον συνομολογηθῆ προκειμένου μὲν περὶ τῆς Γαλλίας διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1535, περὶ δὲ τῆς Ἀγγλίας, Ὀλλανδίας καὶ ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν διὰ μεταγενεστέρων συνθηκῶν (K. LIPPMANN, *Die Konsularjurisdiktion im Orient*, Leipzig 1898, σελ. 58 ἐπ. καὶ 75 ἐπ.). Κατ' ἀκολουθίαν πρέπει, χαρακτηρίζοντες τὸ ἔγγραφον τοῦτο, νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν μὴ ἑλληνικὴν καταγωγὴν τοῦ Ταραντίνου καὶ ὅτι καὶ ἡ προσωπικὴ κατάστασις τοῦ ἰδίου δὲν ἦτο δυνατόν ἢ ν' ἀσκήσῃ ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν συναφθεῖσαν σύμβασιν.

Εἰς τὸ βυζαντινὸν δίκαιον ἡ παροχὴ ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τοῦ δικηγόρου, ἱατροῦ κλπ. ἐχαρακτηρίζετο ἐπὶ τῇ βάσει *contra legem* ἐρμηνείας δοθείσης ὑπὸ τοῦ ΑΓΙΟΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ, ὡς μίσθωσις ἐργασίας. Δὲν ἐθεωρεῖτο ὁμως ὡς τοιαύτη κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον (Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, *Ἱστορία καὶ Εἰσηγήσεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου*, Ἀθῆναι. 1944, σελ. 871 καὶ 869 ἐπ.). Δὲν ἐθεωρεῖτο δ' ὡς *locatio conductio operis* καὶ εἰς τὰ τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον ἀκολουθοῦντα μεσαιωνικὰ καὶ μεταγενέστερα τούτων ἰταλικά δίκαια, ἔνεκα τοῦ ὁποίου τὰ πρόσωπα ταῦτα πρὸς ἐνάσκησιν τῶν ἐπὶ τὴν ἀμοιβὴν δικαιωμάτων των δὲν ἐκίνουν τὴν *actio locati* ἀλλὰ τὴν *actio in factum propter nobile exercitium artis liberalis*.

Ἐνταῦθα ὁμως ἡ σύμβασις ἔχει ἄλλην μορφήν. Ὁ Ταραντῖνος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας θεραπεύσῃ τὴν στειρώσιν ἐξ ἧς ἔπασχεν ἡ σύζυγος τοῦ Μπάου. Συμφωνεῖται δὲ νὰ λάβῃ μετὰ τὸ πέρας τῆς θεραπείας καὶ ἐφ' ὅσον ἡ θεραπεία φέρει ἀποτέλεσμα, ἥτοι τὴν σύλληψιν ἐμβρύου παρ' αὐτῆς, 2.000 γρόσια. Ἡ συμφωνία αὕτη ἀποτελεῖ ἐργολαβίαν, *locatio conductio operis*. Συμφωνεῖται ὁμως συγχρόνως ὅτι, ἂν ἡ θεραπεία ἀποτύχῃ, ὁ ἱατρὸς θὰ λάβῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ τέταρτον τοῦ μισθοῦ, ἥτοι γρόσια 500· δηλαδὴ θὰ πληρωθῇ διὰ τὸν κόπον του. Τοῦτο ἔχει τὸν χαρακτήρα μισθώσεως ἐργασίας (*operarium*). Δὲν ἐξηγεῖται ἄλλως ἡ συμφωνία τῆς ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀμοιβῆς του διὰ τὰς παρασχεθείσας ὑπηρεσίας του καὶ ἀδιαφόρως τοῦ ἀποτελέσματος. Δὲν εἶναι ὁμως ἡ ὅλη σχέσις σύμβασις μικτή, ἀλλὰ σύμβασις περιέχουσα στοιχεῖα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν συμβάσεων, ἥτοι τῆς τε *locatio conductio operis* καὶ τῆς *locatio conductio operarium*. Εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ P. S. LEICHT, αὐτόθι. σελ. 136, μνημονευόμενας, αἵτινες δὲν ἦσαν ἀσυνήθεις εἰς τὴν ἀναγεννωμένην καὶ μεταγενεστέραν Ἰταλίαν. Τὸ ὅτι συμφωνεῖται ἐπὶ τῇ ἀπράκτῳ λήξει τοῦ πρώτου τετραμήνου ὁ Μπάος νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸν ἱατρὸν τὸ ἀντίτιμον τῶν φαρμάκων δὲν μεταβάλλει τὸν χαρακτηρισμόν. Τὸν ἐνισχύει.

1 Σίφνος τῇ 31 μαρτίου 1820 — Ε. Π.

2 » διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ δηλοποιεῖται, ὅτι ὁ σιὸρ δοτόρος Ἰω.* λ.

3 Ταραντῖνος ἐσυμφώνησε μετὰ τοῦ σιὸρ Κωνσταντιάκη Ἰω.[†] πάου διὰ

- 4 νὰ κουράρη τὴν ἀρχόντισσάν του κυρὰ μαρουσάκη μεθ' ὅσης τῆς δυ-
 5 νατῆς αὐτοῦ πείρας κατὰ τὰς ἀκολούθους συμφωνίας.—
 6^{ον} Ἐὰν ὁ σιὸρ Δοτόρος, τῇ τοῦ παντοδυνάμου θεοῦ εὐδοκίᾳ, καὶ διὰ τῆς ια-
 τρικῆς
 7 τέχνης του δυνηθῇ νὰ κάμῃ τὴν κυρὰ Μαρουσάκη νὰ τεκνοποιήσῃ μετὰ
 8 τὴν ἐν καιρῷ γέννησιν τοῦ παιδίου νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ σιὸρ πάου διὰ
 9 μισθόν του γρόσια δύο χιλιάδες ἥτοι N° 2000 —
 10^{ον} Ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τεσσάρων μηνῶν τῆς κούρας τὸ κυρὰ Μαρουσά-
 11 κη δὲν ἤθελεν ἐγκαστριωθῇ, ἢ ἔγινεν ἔγγυος καὶ ἀπέβαλε νὰ πλη-
 12 ρώνεται μόνον τὸ ἀντίτιμον τῶν ιατρικῶν του γρ(όσια) 150 ἥτοι ἑκατὸν πε-
 νήντα
 13 καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ πάλιν ἐκ νέου τὴν κούραν μεταχειριζόμενος καὶ
 14 ἔτι τὰ πρόσφορα ιατρικά, ὧν τὸ ἀντίτιμον θέλει λάβει ἀμέσως, καὶ ἐὰν
 15 ἐγκαστριωθῇ τὸ κυρὰ μαρουσάκη ἔχει χρέος ὁ σιὸρ δοτόρος νὰ τὴν κου-
 ράρῃ ἕως
 16 νὰ γεννήσῃ, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου νὰ λαμβάνῃ τὸν συμ-
 17 πεφωνημένον μισθόν του ὡς ἄνωθεν γρ(όσια) 2000, εἰδὲ καὶ ἀποτύχῃ τοῦ
 18 ποιθουμένου (ὃ μὴ γένοιτο) καὶ εἰς τὰς δύο τετραμηνίας κούρας, τοὔτέστιν
 19 ἐὰν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὀκτὼ μηνῶν δὲν ἤθελε φανῇ κανένας
 20 καρπὸς ἀπὸ τὴν κούραν τοῦ ιατροῦ, θέλει δώσῃ ὁ σιὸρ Κωνσταντάκης εἰς τὸν
 21 σιὸρ δοτόρον τὸ τεταρτημόριον τοῦ ἀνωτέρου συμπεφωνημένου μισθοῦ ὃ-
 22 περ ἔστι μόνον γρ(όσια) πεντακόσια 500 :—
 23^{ον} τὰ τῆς ζωοτροφίας καὶ κατοικίας τοῦ σιὸρ δοτόρου ἔξοδα θέλουν εἶναι ἐξ
 24 ἰδίων του. διὸ καὶ εἰς ἔνδειξιν ἀληθείας γεγόνασι δύο ὅμοια καὶ τὰ ὑπόγ-
 25 ραιραν καὶ τὰ ἔλαβον ἑκάτερα τὰ μέρη.

26

σφραγὶς
Tarantino

2^α X. Δ. L. S. Tarantino

3^η X. 27 Κωνσταντῖνος Πάος

36—40

Τὰ πέντε ταῦτα ἔγγραφα εἶναι λίαν ἐνδιαφέροντα ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων.

Ἀνήκουν εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἀνάγονται δὲ εἰς τὴν πρώτην περίοδον τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως. Ἡ Διοίκησις αὕτη στηρίζεται εἰς τὸ Πρῶτον Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος τῆς 1^{ης} Ἰανουαρίου 1822 (δημοσιευθὲν ὑπὸ τοῦ Α. ΜΑΜΟΥΚΑ, Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, 2, Πειραιεὺς 1839, σελ. 15 ἐπ.),

